

посланниците, съ една рѣчь всички работи по общественитѣ интереси бѣхж оставени да расправя конгресса. При това отдѣлнитѣ Щати опазвахж своето свободно управление и своята законодателна властъ. Трѣба да приложимъ йоще че бѣше потребно да са развѣржътъ пк-тищата, които свързвахж правителствата на тѣзи тринайсетъ Щати съ правителството на метрополията и да имъ са даде отдѣлно и пълно самоуправление. Конгрессътъ предложи на щатитѣ сами да извършатъ тѣзи работа; тѣ са съгласихж и си съставихж избрания наречени конвенти.

Конвентътъ на Пенсилвания избра за свой председателъ Франклина, на когото идеитѣ преобладавахж въ наредбата на тѣзи Щати. Като оригиналенъ законодателъ, Франклинъ воведе въ политическия съставъ онѣзи простота и онѣзи смѣлостъ на мислитѣ, които искаваше въ живота си и въ ученитѣ си занятия. Той са освободи съвсѣмъ отъ ученѣето както и отъ обичаитѣ на Англия и измѣни даже образа на двѣ главни пружинки (яйове) на правителството. Като са довѣряваше на чловѣческата мисль и като застанж стража противъ политическото честолюбие, той са изрече за единството на законодателната властъ и за раздѣлата на изпълнителната. Той направи да са нареди въ Пенсилвания силенъ единъ съвѣщателенъ съборъ и да са даде пълномощие на нѣколко раздѣлени власти. Съставътъ на пенсилванското правителство, въ което законодателната властъ бѣше раздѣлена, а изпълнителната съсредоточена, и отъ което парламентскитѣ съ-